

Pondelok 27. týždňa

Lk 10,25-37

Blížny
Súcit voči núdzi blíznym

Podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi obsahuje príbeh aktuálny vo všetkých dobách. Je zrozumiteľné tak malým deťom, ktorým sú blízke rozprávky o zlodejoch, tak dospelým ľuďom modernej doby, ktorí sa stretávajú denne s násilím, či už v televízií, alebo v tom čo nás denne ohrozuje na každom kroku.

Znalec zákona sa pýta Ježiša: „***Kto je môj blížny***“ (Lk 10,29)?

Toto podobenstvo poukazuje, ako sa má každý z nás správať k trpiacemu blížnemu.

Nesmieme ho nevšímavo obísť, ale sa musíme pri ňom „zastaviť“. Milosrdný Samaritán je každý človek, ktorý sa zastaví pri utrpení druhého človeka, nech je to akékoľvek utrpenie. Toto zastavenie nemá byť zvedavosťou, ale pohotovosťou. Je to otvorenosť srdca, ktorá sa prejavuje aj vnútorným dojatím. Milosrdný Samaritán je každý človek citlivý na utrpenie iných, ktorý cíti súcit s blížnym v utrpení. Ak Kristus, ktorý dobre pozná vnútro človeka, podčiarkuje tento súcit, to znamená, že je to dôležité pre celé naše správanie sa voči utrpeniu druhých. Preto je potrebné pestovať v sebe túto citlivosť srdca, ktorá svedčí o spolucítení s trpiacim. Niekedy tento súcit ostáva jediným, alebo najdôležitejším vyjadrením našej lásky a našej solidarosti s trpiacim bratom.

Milosrdný Samaritán v Kristovom podobenstve sa nezastavuje iba pri súcíte a dojatí: tie ho pobádajú do činnosti, aby pomohol poranenému človekovi. Slovom, milosrdný Samaritán je ten, čo pomáha znášať utrpenie, nech je akékoľvek povahy, pomáha účinne, nakoľko je to len možné. Vloží do pomocnej činnosti svoje srdce, nešetří ani hmotnými prostriedkami. Môžeme tvrdiť, že dáva seba samého, svoje vlastné ja. Dotýkame sa tu jedného z kľúčových bodov celej kresťanskej antropológie. Človek môže nájsť úplne seba samého iba úprimným sebadarováním. Dobrý Samaritán je ten, čo je schopný takého sebadarovania.

Keď uvažujeme o evanjeliom podobenstve, môžeme povedať, že utrpenie, ktoré sa medzi ľuďmi nachádza v najrozličnejších formách, je preto medzi nami, aby vzbudzovalo v človekovi lásku, ten nezištný dar seba samého

iným trpiacim ľuďom, nestarajúc sa o vlastné pohodlie. Svet ľudského utrpenia bez prestania vyvoláva iný svet, svet ľudskej lásky.

Bolesť do určitej miery pôsobí, že človek zabúda na seba, vnútorne sa podnieti láskou a prejaví ju skutkami. Blížny človek nesie nedbalo prejsť pomimo utrpení iných už pre základnú ľudskú spolupatričnosť a viac pre lásku k blížnemu. Musí sa „zastaviť, dojať sa“ a správať sa tak, ako Samaritán evanjeliového podobenstva.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKO.COM